

Forslag til lov om ændring af innovationsloven. (Udvidelse af formål, mulighed for temaer, justering af tilskudsområder, ændring i udvalgsstrukturer, ændrede regler for tilbagebetaling m.v.).

(Lovforslag nr. L 150).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v. (Omfanget af behandling på de regionale sygehuse, vurdering af forældreuegnethed, lempelse af ægdonationsreglerne og forlængelse af opbevaringstiden for nedfrosne æg).

(Lovforslag nr. L 151).

Medlemmer af Folketinget Jørgen Arbo-Bæhr (EL), Lone Møller (S) og Anne Baastrup (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til beskæftigelsesministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om de nye tiltag i henholdsvis regeringens og parternes arbejdsmiljøindsats, der skal sikre, at prioriteringerne for den samlede arbejdsmiljøindsats frem til udgangen af 2010 ændres fra hensigtserklæringer til forpligtigende, realistiske mål?«

(Forespørgsel nr. F 27).

Medlemmer af Folketinget Leif Mikkelsen (V), Kristian Thulesen Dahl (DF) og Christian Wedell-Neergaard (KF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om kommunestyrets udvikling i lyset af kommunalreformens gennemførelse, og herunder hvilke principper finder regeringen fremover bør være bærende for det kommunale selvstyre?«

(Forespørgsel nr. F 28).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 63:

Forslag til folketingsbeslutning om fortsat dansk bidrag til en multinational sikringsstyrke i Irak.

Af udenrigsministeren (Per Stig Møller).

(Fremsat 12/1 2006. Første behandling 19/1 2006. Betænkning 24/1 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Her ved andenbehandlingen er der selvfølgelig grund til ligesom at gøre lidt status over det forløb, der har været gennem den seneste uge, heriblandt de spørgsmål, der er blevet stillet, og de svar, der er blevet givet.

Det er jo tydeligt, at det er afdækket, at regeringen ikke har nogen exitstrategi, for så vidt angår vores deltagelse i koalitionsstyrkerne i Irak. Der er bemærkninger, meget brede, fra regeringens og regeringspartierne side som »vi er der, så længe FN og den irakiske regering beder os om at blive«, og »vi er der, til arbejdet er gjort færdigt.«

Det er det, man kan få ud af det med hensyn til det, der hedder exitstrategi.

Med hensyn til nogle af de elementer, der har været i debatten, herunder det, der betegnes som gradvis tilbagetrækning, det vil sige, om vi gradvis kan tilbagetrække nogle af de godt 500 danske soldater, der er der, er regeringens svar, at irakanalysen kommer i foråret 2006. Ifølge kalenderen er det noget, der ligner om 5 uger, og alt andet omkring spørgsmålet om gradvis tilbagetrækning har man altså betragtet som rene hypoteser.

KL 10.05

Eksempelvis har Polen, som vi i øvrigt har et nært militært samarbejde med igennem NATO, jo p.t. 1.450 soldater dernede, og de har nu besluttet sig at trække 500 soldater hjem her i marts måned. Det vil sige, at der må ligge en strategi bag den polske beslutning, og der må ligge nogle overvejelser, som regeringen dog burde kunne indhente.

Vi har gang på gang spurgt, hvilke overvejelser andre lande har gjort sig. Der har vi bl.a. fået

et svar på et af de 120 spørgsmål, der er stillet, spørgsmål 44, der siger, at man ikke agter at kommentere andre landes beslutning om at trække sig tilbage eller reducere.

Det er jo heller ikke det, vi spørger om. Vi mener ikke, at regeringen skal give karakter til andre lande med hensyn til, om det er godt eller skidt, at de trækker sig tilbage. Men man kunne i hvert fald med de korte tidsfrister, der har været, redegøre for, hvad der ligger til grund for de beslutninger, der er, hvilken regeringsbeslutning der er, hvilken parlamentsbeslutning der er, eller om ikke andet så hvilken presseoptale der har været af det i de respektive lande.

Så har der jo også fra regeringens side været sagt, at man ved at ændre på vores bidrag skulle gå terroristernes ærinde, herunder også ved at fastsætte en dato. Vi har jo spurgt gentagne gange: Går Holland virkelig terroristernes ærinde ved at sige, at de medio 2005, for et halvt år siden, trak 1.200 soldater tilbage, og har det forværret situationen? Nej, selvfølgelig har det ikke det.

Italien, som p.t. har 3.000 soldater i Irak, som de har besluttet sig til at trække tilbage i løbet af 2006, trækker umiddelbart 300 soldater. Har det forværret situationen? Har det givet flere terrorhandlinger? Norge anses også her i regeringens optik for at gå terroristernes ærinde, de har jo også trukket sig tilbage, og man kan nævne andre lande. Det vil sige, at man ikke forholder sig til disse ting.

Vi vil fra Socialdemokratiets side, som vi tidligere har nævnt, støtte dette og give samtykke til fortsat deltagelse, men som sagt er vores tålmodighed brugt, og yderste frist er efter vores opfattelse den 1. juli. Hvis det danske begrænsede bidrag trækkes tilbage, så vil der stadig væk være omkring 150.000 soldater, fortrinsvis amerikanske og engelske, tilbage i Irak.

Jeg kan i øvrigt henvise til vores betænkningensbidrag, der nærmere angiver vore overvejelser og stillingtagen i denne sag.

Formanden:

Tak til hr. Per Kaalund. Jeg gør lige opmærksom på, at vi jo er i gang med forhandlingen, og det er der ikke ret mange der kan høre. Så jeg vil bede om, at man dæmper støjniveauet. Så er det hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Den konservative ordfører på denne sag, fru Pia Christmas-Møller, er desværre forhindret i at

være til stede, da der er andre end SAS, der ikke flyver. Hun hænger forgæves i et fly fra Air France nede i Strasbourg. Men det gør ingen forskel i den konservative holdning.

Jeg vil godt sige her ved denne lejlighed, at vi er glade for den meget store tilslutning, der er i Folketinget, til at vedtage den her beslutning om at fortsætte det danske engagement i den sydlige del af Irak nede i Basraregionen.

Jeg synes også, det ville være underligt, ja, nærmest uforståeligt, hvis der ikke var den såme store tilslutning, som der har været de sidste par år, nemlig blandt fem partier: Dansk Folkeparti, Radikale, Socialdemokratiet, Venstre og Konservative.

Hvorfor ville det have været underligt, hvis der ikke var den store tilslutning? Det ville det jo, fordi vi kan konstatere her, at der er et fuldstændig enigt Sikkerhedsråd med 15 lande, som ikke alene anbefaler, men klart beder alle verdens lande om at deltage i at sikre et fredeligt og demokratisk Irak. Så det er altså en klar opfordring fra 15 lande i enighed, Sikkerhedsrådet.

Det andet er, at den irakiske regering også beder, ja, nærmest trygler om, at man hjælper dem. Og det er vel at mærke en irakisk regering, som er valgt ved et frit valg, hvor en meget, meget stor del af den irakiske befolkning deltog. Vi kunne se, at selv de irakere, der har boet i Danmark i mange år, brugte en dag og nogle af dem to dage, de kunne nemlig kun stemme ét sted, nemlig i Tåstrup. Så de tog fra Skagen og Esbjerg og Oksbøl over og lod sig registrere den ene søndag, og næste søndag kom de tilbage for første gang i deres liv at deltage i et demokratisk valg.

Den regering, de har valgt, beder altså også os i Danmark, os 179 folketingsmedlemmer, om at fortsætte med at yde en indsats.

Kl. 10.10

Så er den tredje og sidste ting, der gør, at det er naturligt, at man alle burde stemme for det her, selvfølgelig, at de danske soldater gør en klar forskel.

Det er jo kedeligt at se, at SF fire gange har haft tilbuddet til at komme ned og se, hvad der foregår i Irak i den del, hvor vi har danske soldater, og hver gang har de systematisk som et af de få partier undladt at tage derned, både hr. Villy Søvndal og hr. Holger K. Nielsen. Men jeg er altså en af dem, der har været der fire gange, og jeg skulle hilse og sige, at det område, de danske soldater er i, er på størrelse med Jylland i areal, og der bor 300.000-400.000 mennesker. Vi

har 530 soldater, og da vi var nede i det område første gang, var der ikke elektricitet, der var ikke vand, skolerne fungerede ikke.

I dag fungerer skolerne, både piger og drenge går i dem, de har haft frie valg til alle deres byråd, der er elektricitet det meste af døgnet, hospitalet er begyndt at virke. Så der er virkelig sket noget. Vi gør en forskel, og derfor er det naturligt, at alle burde stemme for det, og vi gør det i hvert fald med stor glæde.

Formanden:

Tak til hr. Helge Adam Møller. Og så er det hr. Hans Kristian Skibby som ordfører.

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvis man kigger tilbage på den diskussion, der har været, og de spørgsmål, der har været stillet fra udvalget, siden vi havde førstebehandlingen af dette beslutningsforslag, må man jo sige, at der ikke er dukket så meget væsentligt op, som skulle gøre, at vi i dag skulle have en anden stillingtagen til det forslag, som der ligger konkret til folketingsbehandling her i dag.

Det er værd at understrege – hr. Helge Adam Møller var også inde på det før – at Danmark og de styrker, som er i Irak, altså er der på et mandat, at det er FN, der har anmodet os om det, og at de også er der på opfordring og anmodning af den lokale irakiske regering. Og så længe opgaven ikke er fuldført, så længe der ikke er opnået en tilfredsstillende sikkerhedsmæssig situation i Irak; når de folk, som arbejder aktivt på at genoprette den civile del af opgaven, som da selvfølgelig også er den væsentligste i processen i Irak, ikke har tilendebragt deres opgave og man med sikkerhed kan sende folk af sted og hjælpe med at genopbygge Irak til et fornuftigt stadie, er det altså ikke særlig betryggende, at man skal opleve, at SF og Enhedslisten og andre synes, at det er tiden at kalde koalitions styrker hjem.

Det vil, hvis det bliver vedtaget, jo være en utrolig risikofyldt situation, vi vil stå i. Stabilitet efterspørges alle steder i Mellemøsten, og efterspørgslen vil så sandelig ikke blive mindre, hvis det bliver vedtaget, hvad SF og Enhedslisten foreslår.

Formanden:

Tak til hr. Hans Kristian Skibby. Hvis ikke der bliver mere ro i salen, når der er forhandling, så er alternativet jo, at jeg suspenderer mødet i 10 minutter, så vi kan få afsnakket. Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre stemmer for forlængelsen af mandatet for de danske styrker i Irak frem til den 1. juli.

Den 1. juli vil FN's demokratiseringsplan for Irak være gennemført, og vi har igennem de sidste 15 måneder forberedt regeringen på, at vi ikke agter at støtte vores tilstedeværelse efter den 1. juli.

En række lande har trukket sig ud. Flere er på vej, Polen, Italien. I både USA og Storbritannien foregår der en intens debat om tilbagetrækning. Den er motiveret af to hovedsyn. Tilhængerne af tilbagetrækningen siger for det første, at sikkerheden i Irak kun kan betrygges af irakerne selv, at de fremmede troppers tilstedeværelse i sig selv er med til at øge modsætningerne, og at det er en god begrundelse for at trække sig ud, når demokratiseringsplanen er gennemført.

Kl. 10.15

Det andet argument er lidt mere overraskende, men kommer fra militære kredse både i USA og i Storbritannien, hvor man peger på, at de militære styrker – både de amerikanske og de britiske – er meget hårdt belastede af tilstedeværelsen. Senest her til morgen er der rapporter om, at man i amerikanske militærkredse er bekymret for hærens tilstand. Man er nødt til at sende folk ud i lange perioder og betydningsfulde perioder, og det belaster. Det har også betydning for rekrutteringen til den amerikanske hær, at der er hyppige udsendelser af lang varighed.

Dette taler for, at man i USA og Storbritannien vil overveje tilbagetrækning i løbet af 2006. Fra britisk side har der endda fra militære sagkyndige været tale om, at man skulle påbegynde tilbagetrækningen fra Basraområdet allerede i løbet af foråret.

Der er altså en stor debat om tilbagetrækning i gang, og vi har meldt klart ud, at vi mener, at Danmark skal trække sig tilbage fra den 1. juli af de grunde, som jeg her har nævnt.

(Kort bemærkning):

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil da gerne takke for ordførerens ordførertale vedrørende dagsordenspunktet, men jeg vil så også tillade mig at stille et par spørgsmål.

Med hensyn til den her diskussion om talmagien vedrørende hvornår man kan sætte en dato for, hvornår man kan tage en beslutning om, hvornår Danmark og de allierede styrker skal træde ud af arbejdet i Irak, vil jeg da gerne spørge ordføreren: Mener Det Radikale Venstre, at

det irakiske politi er klædt ordentligt på; at de er kommet op på et uddannelsesmæssigt niveau, der gør, at de kan overtage hele opgaven pr. 1. juli 2006?

Ligeledes vil jeg spørge ordføreren, om han mener, at de irakiske sikkerhedsstyrker er kommet på et anstændigt fagligt niveau generelt til at kunne varetage den opgave, det vil blive, hvis koalitionen styrker trækkes ud, hvor det så er klart, at der jo vil være en lang, lang række opgaver, som vil skulle løses af irakiske styrker i stedet for.

Der ligger i hvert fald en klar opgave, og den mener jeg ikke man er klar til at kunne overdrage fuldt ud, men det kan ordføreren måske åbne vores øjne for.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Der blev stillet spørgsmål til mig om, hvornår vi vurderer at irakiske sikkerhedsstyrker og politi er klar til at tage over. Vores bud er, at vores opgave er færdig pr. 1. juli. Til den tid er hele den demokratiske proces gennemført, og jeg tror ikke, at sikkerhedssituationen i Irak vil blive forringet af, at vi trækker os ud. Det er meget enkelt.

Det er også sådan, at politiet især i Basraområdet er meget stærkt infiltreret af militser, og det er noget af det mest bekymrende i det øjeblikkelige billede, synes jeg. Derfor er sikkerhedssituationen også præget af, at styrkerne, selv om vi er der, er infiltreret med militser, og af, at der endda er rapporter om, at politi, folk i uniform begår betydelig kriminalitet; bortførelser og mord.

Det er en del af sikkerhedsbilledet, som det tegner sig, og det er da også bidragende til vores overvejelser.

Kl. 10.20

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Hr. Niels Helveg Petersen nævner, at den 1. juli er den demokratiske proces tilendebragt. Det lyder jo flot, det lyder som noget, man har læst i en bog. Men hvis man befinder sig i virkelighedens verden og har været med til at genopbygge og stabilisere samfundet i Irak, kan det måske godt være, at det at sige, at en proces er ved at være tilendebragt, måske vil lyde en anelse hult for de implicerede.

Hvad nytter det, at en proces er tilendebragt, hvis man ved overdragelsen ikke er i stand til at

sikre den civile befolkning anstændige vilkår, og hvis man ikke er i stand til at sikre, at den siddende regering kan styrke sit mandat ved embedsudførelsen i hele Irak, og hvis man ikke er i stand til at sikre de store gigantinvesteringer, der har været i Irak gennem de seneste 4 år, hvor man har opbygget 2.000 nye skoler, og hvor man har lavet sygehuse og en lang række andre tiltag vedrørende rindende vand, sanitet osv.? Alle de ting vil der være en risiko ved, hvis det, ordføreren påstår, skulle blive til sandhed og til virkelighed.

Mener ordføreren stadig væk, at når bare den demokratiske proces er tilendebragt, så er hele Irak velbevaret? Der har Dansk Folkeparti i hvert fald en anden opfattelse.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Nej, jeg mener bestemt ikke, at Irak er problemfrit den 1. juli, tværtimod vil Irak forblive et problem i mange, mange år. Jeg har ingen illusioner om en hurtig opbygning af Irak som et demokratisk land. Det er ikke Det Radikale Venstre, der har næret de forestillinger om, at det kunne gå hurtigt.

I øvrigt, hvad angår de store investeringer, synes jeg, at man skal lægge meget mærke til – det har ordføreren åbenbart ikke noteret sig – at f.eks. elektricitetsforsyningen og olieforsyningen i dag er ringere, end den var for et par år siden. Ifølge mine oplysninger er elektricitetsforsyningen meget, meget dårlig, og det samme gælder den samlede olieproduktion, som er lavere nu, end den var for 1 år siden.

De store investeringer har altså ikke vist sig at have den virkning for befolkningen, som man egentlig gerne havde ønsket sig.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Vi Konservative diskuterer gerne ligesom alle andre: Hvad skal kriterierne være for, hvor længe man skal blive i Irak? Den diskussion har vi jo haft lang tid. Vores holdning er helt klart, at vi skal blive der, så længe FN beder om det, så længe den irakiske regering beder om det, og så længe vi gør en positiv forskel.

Det, vi ikke kan forstå, er, at man kan fastsætte en fast dato. Det ville være dejligt, hvis det passer lige nøjagtig den 1. juli, men hvad, hvis det først passer et år eller halvandet efter?

Lad mig nævne et eksempel for hr. Niels Helveg Petersen: Amerikanerne gik jo som bekendt

ind i anden verdenskrig i begyndelsen af december 1941 efter Pearl Harbor. Tænk, hvis den amerikanske kongres dengang havde besluttet, at de gik ind i krigen, og ville trække sig ud, hvis de ikke havde vundet den efter nøjagtig 3 år den 1. december 1944. Så havde det jo betydet, at alle amerikanerne skulle have trukket sig ud, et halvt år før man endelig vandt anden verdenskrig. Så havde det være nazisterne, der havde sejret.

Derfor kan man ikke fastsætte en fixed dato.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstres politiske vurdering er, at det er fuldt forsvarligt, at vi trækker os tilbage den 1. juli, og at det er det rigtige at gøre det.

Vi skal ikke hænge fast i Irak til evig tid, om jeg så må sige. Jeg mener, at det er vigtigt at gøre sig forestillinger om tilbagestrækning. Vores politiske vurdering har altså ført til, at vi mener, at det både er forsvarligt og rigtigt, at Danmark trækker sig ud den 1. juli.

En række lande har allerede gjort det, uden at man af den grund kan påstå om dem, at de bidrager til kaos i Irak. Man må jo huske på, at invasionen i Irak i sig selv har været med til at skabe mere uro og større modsætninger, end der nogen sinde før har været, og at invasionen ikke har bidraget til en varig, skal vi sige fredeliggørelse af Irak. Det vil den heller ikke gøre i fremtiden.

Formanden:

Så er det hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

Kl. 10.25

Holger K. Nielsen (SF):

Nu vil Folketinget om ikke så længe stemme for, at vi skal fortsætte vores militære engagement i Irak. Det er nu snart 3 år siden, vi behandlede Irakkrigen her i Folketinget og man startede krigen. Og som vi, der var imod den, sagde dengang, har det jo vist sig, at der ikke er skabt mere stabilitet, tværtimod.

Situationen er blevet forværret med hensyn til terroraktioner, med hensyn til uro, med hensyn til at få skabt en stabilisering af situationen. Det er jo derfor, som det også blev fremført ved førstebehandlingen, at den militære tilstedeværelse, den militære besættelse af Irak, i højere grad er en del af problemet end en del af løsningen. Det er jo derfor, at det er positivt, at De Radikale og Socialdemokraterne langt om længe –

det har taget sin tid, må jeg sige – er kommet frem til, at det har været en fejlagtig strategi at være en del af denne militære besættelse.

Vi har fået en trusselvurdering fra Forsvarets Efterretningstjeneste, som fuldstændig entydigt siger, at det går værre og værre. Vi kan se, hvordan vanskelighederne fårner sig op. Det har jo noget at gøre med, at man ikke kan skabe demokrati ovenfra ved hjælp af militær.

Man kan ikke regne med, at de amerikanske tropper, de vestlige tropper, der har været årsag til, at tusindvis af civile irakere er blevet dræbt, efterfølgende kan være dem, der genopbygger det land – og da specielt ikke, når man tænker på og ved, hvilke vanskeligheder og hvilken korruption der har været i forbindelse med genopbygningsmidlerne.

Men i det her land fortsætter man. Det er jo i højere grad den amerikanske udenrigspolitik, som den danske regering er underlagt. Så længe George W. Bush ønsker, at vi skal være med i den her militære besættelse, så længe vil det her Folketing bidrage til det.

Man kan sige, at udvalgsbehandlingen har været sådan temmelig forudsigelig, hvad debatten jo også har været med besvarelser, hvor man får et goddag mand økseskaft-svar, og hvor der svares udenom – det har stort set været umuligt at få en ordentlig diskussion om det.

Hr. Per Kaalund har været inde på et par eksempler på, hvordan man i udvalget har besvaret vores spørgsmål. Lad mig tage et andet fuldstændig tilfældigt eksempel, som jeg har valgt ud. Det er spørgsmål nr. 97, der lyder som følger:

»Har Irak-krigen efter regeringens opfattelse øget eller mindsket konfliktniveauet generelt i Mellemøsten?«

Hvad svarer man? Man svarer, at det er regeringens opfattelse, at etableringen af et frit og demokratisk Irak vil medvirke til at fremme stabiliteten i Irak og i regionen og hermed generelt bidrage til at svække den internationale terrortrussel.

Det er jo et fuldstændig vanvittigt svar; et ikkesvar på et spørgsmål, hvor vi spørger, om det har mindsket konfliktniveauet, og hvor man svarer, at man tror, at det vil mindskes på et eller andet tidspunkt. Sådan er det jo hele vejen igennem, at det er umuligt at få en ordentlig diskussion i det her land om denne situation, hvor Danmark for første gang i mange hundrede år har erklæret krig mod et andet land. Så kører debatten overfladisk, uden reel diskussion og med

et automatflertal her i Folketinget, som bare forlænger den her politik, den her forfejlede politik.

Det er dybt, dybt deprimerende og i stik modstrid med, hvad man ser i andre lande. I USA er der en stor, seriøs diskussion i den amerikanske kongres; i Storbritannien er der en seriøs diskussion, i en række af de andre lande er der en seriøs diskussion. I det her land kører det på det her fuldstændig overfladiske niveau, hvor regeringen, fordi den ved, at den har flertallet, bare kan svare, som tilfældet er her. Det er jo interessant.

Kl. 10.30

Nu stillede hr. Hans Kristian Skibby en række forslag til venstrefløjen vedrørende vores modstand imod det her. Det er jo interessant – og det synes jeg også at vælgerne skal vide – at det, som fremgår af FE's trusselsvurdering, er, at konsekvensen af det, vi ser, er, at der sker en tiltagende islamisering af det irakiske samfund, at fundamentalistiske islamister får mere og mere indflydelse.

Så står Dansk Folkeparti, som jo aldrig tøver med at ville klynge enhver muslim, der har begået et cykeltyveri, op i en lygtepæl her i Danmark, og siger, at det er frihed, at der sker en stigende islamisering, når det foregår i Irak. Det er da interessant, at Dansk Folkeparti i den grad støtter en krig, der fremmer den fundamentalistiske islamisme i Mellemøsten, og at Dansk Folkeparti mener, at det skaber større stabilitet.

Det synes jeg da at vi i hvert fald skal huske, næste gang vi snakker om, hvordan Dansk Folkeparti hetzer imod muslimer her i Danmark, nemlig at man faktisk er med i en krig, hvor man er villig til at medvirke til drab på tusindvis af civile irakere med det resultat, at den fundamentalistiske islamisme får mere fremgang. Men sådan er der så meget, det er jo ikke alt, der hænger sammen i Dansk Folkepartis hoveder, og det er i hvert fald det, der fuldstændig er tilfældet her.

Lige en enkelt ting, et spørgsmål til forsvarsministeren, som handler om, at der jo har været en diskussion om udsendelsesperioden for de danske soldater. Her i august blev der lavet nogle undersøgelser af de psykiske konsekvenser for de danske udsendte soldater. Det viste sig, at der var sket en forværring af efterveerne hos dem.

Jeg ved, at Hærens Konstabel- og Korporealforening har været meget optaget af længden af

udsendelsesperioden, som hidtil har været 6 måneder. De mener, at den længde gør, at det er meget vanskeligt at få det til at hænge sammen for dem. Jeg kan forstå af et af svarene, at det er noget, man vurderer i Forsvarsministeriet.

Jeg vil høre, om vi ikke godt kunne få – det tror jeg at mange af de soldater er optaget af – en melding om, hvad holdningen er hos ministeren med hensyn til det her. For det, som vi har fået at vide, er, at det med den tid er et ganske, ganske vigtigt spørgsmål. Man siger, at 4 måneder vil gøre det noget bedre for dem, fordi de også har en uddannelsesperiode, før de kommer ud, og de har en periode efter. Jeg vil godt spørge helt positivt, om man kan få en melding om, hvordan ministeren selv forholder sig til det.

I hvert fald kan vi konstatere, at automatflertallet her i Folketinget er der. Dansk Folkeparti støtter regeringen, heldigvis er De Radikale og Socialdemokraterne blevet klogere; det har taget sin tid. Det har taget alt, alt for lang tid, før de blev klogere, men bedre sent end aldrig. Alligevel må vi konstatere, at vi desværre bliver i mindretal, således at man vil fortsætte den her aktion, der har skabt så meget ustabilitet.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil da gerne takke for ordførerens indlæg, som ikke indeholder ret meget nyt set i forhold til den første debat, vi havde.

Hr. Holger K. Nielsen nævnte bl.a. noget med, at der havde været anvendt en fejlagtig strategi. Jeg vil gerne spørge ordføreren: Var den fejlagtige strategi de mange år, hvor vi prøvede via FN's diplomati og den gode vilje? Eller var den de mange år med FN-sanktioner, efterfølgende våbeninspektioner osv. – var det den manglende strategi? Var det samarbejdet og dialogen, som vi gennemførte i mange år, der var den manglende eller fejlagtige strategi, som ordføreren spørger til?

Så vil jeg da også gerne spørge ordføreren: Kan ordføreren bekræfte, at der ikke er tale om en besættelsesstyrke? Nu nævnte ordføreren jo flere gange i sit indlæg det med en besættelse; en besættelse – ja, det er nærmest en besættelse for ordføreren, lader det til. Men er det ikke korrekt, at man er der på anmodning fra FN? De danske styrker er der på anmodning fra FN, og styrkerne er der også efter anmodning fra den irakiske regering.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Dansk Folkeparti forsøger at spille det kort, der hedder: Jamen SF ville jo bare have, at Saddam Hussein skulle fortsætte. Ordføreren ved jo udmærket godt, at der var en stor diskussion om våbeninspektørernes arbejde i 1993. Han kunne da også godt forholde sig en smule til et af de spørgsmål, der har været stillet i Forsvarsudvalget, hvor man siger, at Joseph Stiglitz, den amerikanske økonom, har beregnet, at den her krig har kostet 2 billioner dollar, 2.000 mia. dollar.

Regeringen nægter at svare på, hvad det kunne have betydet, hvis man nu tænkte sig, at de penge kunne være brugt til at støtte oppositionen i Irak i sin tid, men det kunne jo være, at hr. Hans Kristian Skibby i stedet for kunne gøre sig nogle intellektuelle overvejelser over, hvad det kunne have betydet.

Kl. 10.35

Og så til det med, hvorvidt det er en besættelsesstyrke: Det afgørende her er jo, hvad irakerne selv mener at det er. Det afgørende, når man skal have stabilitet i et land, er jo, om det er muligt at få skabt et tillidsforhold til den lokale befolkning, og om den lokale befolkning oplever overgreb i fængsler, overgreb på civilbefolkningen, drab på civile. Tror hr. Skibby så, at der kan skabes den tillid?

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er, som om ordføreren fra SF har svar på det hele i dag. Nu nævner ordføreren, at vi jo bare kunne have undværet hele krigen, som den bliver kaldt fra SF's side. Vi kunne bare have undværet hele denne proces, som man har sat i gang, ved at give det irakiske styre 2 billioner dollar. Så havde vi, hele verden, været glade og tilfredse, og Saddam Hussein havde ikke været ved magten længere. Er SF virkelig så naiv, at man selv tror på den historie?

I en bare lidt mindre målestok kan man prøve at kigge på, hvor mange millioner vi har givet i støtte til PLO, og på, hvor mange af de millioner der er røget de forkerte steder hen, nemlig i lommerne på korrupte politikere og embedsfolk i Palæstina og andre steder under hele PLO's styre.

Det ville da have været en skandale af rang, hvis man havde givet 2 billioner dollar til Saddam Hussein. Og hvor ville hr. Holger K. Nielsen dog finde pengene henne?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det svar overrasker mig sådan set ikke, for der var ikke så mange overvejelser desangående.

Det afgørende er jo bare, at også Dansk Folkepartis ordfører jo er nødt til at gøre sig nogle overvejelser om, hvordan Vesten havde et ansvar for at holde Saddam Hussein ved magten igennem mange år, fordi man havde en interesse i at støtte ham i den kamp, man førte imod den islamiske fundamentalisme i Iran. Det er jo sandheden i dét. Man havde brug for, at Saddam Hussein skulle i krig mod iranerne, fordi man betragtede Iran som et større problem. Derfor støttede man Hussein med våben, med giftgas osv., derfor holdt man ham ved magten. Det er jo sandheden i det.

Mit spørgsmål gik såmænd bare på, om det virkelig er sådan, at Dansk Folkeparti mener, at det eneste middel, man kan bruge, når man skal gennemføre demokrati, er krig. Jeg bad bare om nogle lidt mere fantasifulde tanker om, hvordan man kunne bruge de ressourcer, man nu har, i stedet for bare at bruge i det her tilfælde 2 billioner dollar, 2.000 mia. dollar, til en krig.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

SF bliver ved med at sige, at de danske soldater og de unge mænd og kvinder, vi har nede i Basraområdet, fører krig. Og det siger man også at esterne gør, og at letterne og australierne og koreanerne og tjekkerne og slovakkerne og de øvrige 24 nationer gør. Nej, det, de unge danske soldater gør nede i det område, er at forsøge at skabe fred.

Så er mit spørgsmål til hr. Holger K. Nielsen: Kan hr. Holger K. Nielsen bekræfte, at det er FN, der i sin resolution ikke bare beder os om at stille soldater, men appellerer – appellerer, det er noget meget, meget stærkt, og det er et fuldstændig enigt FN, der appellerer – til Danmark og andre lande om at sende tropper.

Så vil jeg spørge: Vil det sige, at FN og generalsekretæren, Kofi Annan, altså appellerer til verdens lande om at føre krig i Irak? Det, de appellerer om, er det ikke at skabe fred, og er det ikke derfor, at vi deltager?

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Helge Adam Møller ved udmærket godt, at FN var kørt fuldstændig ud på et sidespor, da

krigen startede. Da man så efterfølgende gik ind og forsøgte at redde så mange af stumperne som muligt, er det rigtigt, at så legitimerede man den her militærbesættelse.

Men der er stadig væk kun tale om en legitimering, der er ikke tale om en egentlig FN-aktion i Irak, der er tale om en amerikansk ledet aktion. Og igen vil jeg sige, at der stadig væk er tale om krig, sådan som man må forstå begrebet krig.

Når man oplever overgreb på civile, oplever militære kampe, militære aktioner, oplever en situation som her i efteråret ved politistationen i Basra, jamen så er det da det, man forstår ved krig. Derfor kommer hr. Helge Adam Møller ikke godt af sted med at underbetone alvoren af det her engagement.

Der er ikke tale om nogle spejdere, der udelukkende er ude at bygge noget op. Der er tale om soldater, der reelt er i en krigssituation.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det er lige før, jeg bliver imponeret over hr. Holger K. Nielsens viden om, hvad de danske soldater dernede laver – jeg understreger igen, at hr. Holger K. Nielsen aldrig har været der, at hr. Villy Søvndal aldrig har været der. Der har ikke været en eneste SF'er nede i det område, fordi alle de, der har siddet i Forsvarsudvalget, konsekvent har sagt nej tak.

Jeg har været der fire gange, og jeg ved, hvad de foretager sig, spejderne og andre. De hjælper af al magt, og de lever op til det, som FN har bedt om. Og det er ikke rigtigt, hvad hr. Holger K. Nielsen siger om FN. Jeg vil godt læse, hvad der står i beslutningsforslaget, op; det er direkte skrevet af:

FN appellerer til, at vi sender militære styrker og andre lande sender militære styrker derned for at bidrage til det irakiske folks behov for stabilitet og sikkerhed og for assistance til genopbygning af det irakiske samfund.

Det er det, FN appellerer om, og det er der, SF siger: Nej, vi vil ikke hjælpe den irakiske befolkning. Det er legitimt, men vi andre siger ja.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er fuldstændig fantastisk at høre et regeringsparti, som i 2003 var flintrende ligeglade med FN, nu stå og skamrose, hvad FN går og gør. Det er jo fuldstændig fantastisk. Hr. Helge Adam Møller ved jo udmærket godt, at der var

et flertal i Sikkerhedsrådet imod den militære besættelse. Alligevel gik Danmark med.

Det, jeg så siger, er, at o.k., det var da fint nok, at Kofi Annan efterfølgende kom ind, men der er jo stadig væk tale om, at man legitimerer denne besættelse, der fulgte i kølvandet på den amerikanske krig.

Når hr. Helge Adam Møller så siger, at der næsten kun er tale om civile genopbygningsprojekter, så siger jeg, at den sag med Annemette Hommel jo præcis er udtryk for, at det er der ikke. Man er i en helt, helt anderledes situation, hvor man også af den grund er nødt til at tage det her langt mere alvorligt, end den konservative ordfører gør.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Ja, det er måske lidt usædvanligt, men alligevel finder jeg anledning til en kort bemærkning til hr. Holger K. Nielsens bemærkninger om, at Socialdemokratiet skulle være blevet klogere med tilføjesen »langt om længe«, i og med at vi nu sætter en frist for vores engagement i Irak til den 1. juli i år.

Der vil jeg gerne sige, at Socialdemokratiet vedstår sine beslutninger og engagementer i Irak. Vi stemte imod krigsdeltagelsen i 2003, der forelå ikke noget FN-mandat. Da krigen som bekendt bliver afsluttet af præsident Bush, overgår man i juni måned med et nyt FN-mandat til besættelsesmagt. USA og England blev besættelsesmagt, og Danmark blev en del af besættelsesmagten. Denne status ophørte i øvrigt i 2004.

Vi føler, at vores soldater i den periode har gjort et godt og stort stykke arbejde, og vores opfattelse af og baggrunden for vores engagement var, at når Danmark er del af en besættelsesmagt, så påhviler der i henhold til folkeretten en række vilkår og betingelser, nemlig at man skal sikre civilbefolkningen, at man skal medvirke til genopbygning og en lang række andre ting. Det var under den beslutning, vi har deltaget i Irak.

På den anden side mener vi – det har jeg sagt tidligere – at vi nu er nået til slutpunktet.

Kl. 10.45

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg skal såmænd ikke polemisere. Én omvendt synd er jo bedre end ti hellige, som det vist hedder, så derfor er jeg meget tilfreds med, at Socialdemokraterne nu er blevet klogere, og at

de argumenterer, som hr. Per Kaalund gør, og som jeg synes er glimrende. Men det centrale er jo netop, at Socialdemokraterne nu vender front mod regeringen i Irakspørgsmålet. Det skulle være sket for længe siden, synes jeg, også i den seneste valgkamp burde man have indtaget en langt mere selvstændig holdning i Irakspørgsmålet, men som sagt: Bedre sent end aldrig.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Det er altid rart at blive klogere, men jeg vil blot sige, at i denne sag føler vi, at vi har været meget kloge hele vejen igennem, at det er en klog stillingtagen, vi tager i dag, og at det er en klog stillingtagen, vi har taget i de forløbne 3 år.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Den konservative ordfører, hr. Helge Adam Møller, stillede et særdeles godt spørgsmål, som vi aldrig rigtig fik svar på fra hr. Holger K. Nielsen, nemlig om hulheden i SF's argumentation om at leve op til det, som FN påbyder medlemslandene.

Vi kan altså forstå, at nu vil SF gerne gradbøje, hvordan FN's bidrag skal gøres op. Vi kan konstatere ud fra debatten, at SF ikke ønsker at leve op til det, som FN ønsker og beder os om, men jeg fandt aldrig rigtig ud af, på hvilken baggrund hr. Holger K. Nielsen nu mener, at man skal gradbøje Irak i forhold til andre FN-aktioner, som SF jo ellers lægger vægt på at leve op til.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er jo fantastisk, at man igen skal høre det hykleri om FN fra regeringspartierne.

Man var fuldstændig ligeglad med FN i 2003, og nu siger hr. Troels Lund Poulsen, at vi skal følge alle FN-anmodninger om styrker. Jamen det gør regeringen jo ikke. Lige for øjeblikket vil FN gerne have styrker til Darfur, men vil regeringen sende dem derned? Ikke mig bekendt.

Man er altid nødt til at vurdere helt konkret, om man skal følge anmodninger fra FN om at sende styrker ud. Et FN-mandat er en nødvendig, men efter vores mening ikke tilstrækkelig forudsætning, og i 2003 var problemet, at man ikke engang levede op til et FN-mandat, men alligevel gik i krig. Men det betyder ikke, at vi har fraskrevet os muligheden for at tage selvstændig stilling til de enkelte aktioner, og når vi navnlig

er kritiske i dette tilfælde, skyldes det jo i høj grad, at der er tale om en videreførelse af den amerikanske krig; og at FN legitimerer den militære besættelse. Det er selvfølgelig bedre, end hvis det kun var USA, der gjorde det, men der er jo stadig tale om en legitimering af en amerikansk krig, som vi hele tiden har været imod.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Blot en forbrugeroplysning til hr. Holger K.

Nielsen: Det, jeg gjorde i mit spørgsmål, var sådan set bare at konstatere, at SF jo altid lægger meget stor vægt på, at man skal leve op til det, som FN anbefaler.

Jeg sagde ikke, at Danmark skulle levere troppeper til alle FN-aktioner. Jeg tillod mig blot at gentage det, som jeg ved hr. Holger K. Nielsen har sagt tidligere i denne sag, nemlig vigtigheden af at leve op til de ting, som FN påbyder. Men nu kan jeg konstatere, at det ikke er tilfældet. SF ønsker netop ikke at leve op til FN, FN er ikke den store verdensomspændende organisation, som hr. Holger K. Nielsen ellers hylder i store taler. Det er ikke her, vi skal lægge vores indsats.

Lad mig nævne et andet eksempel, nemlig Afghanistan. I Afghanistan ønsker man jo heller ikke at være med til at levere det, som FN beder om, og hvorfor gør man ikke det? En ting er Irak, en anden ting er Afghanistan, så hr. Holger K. Nielsens hulhed er enorm.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Man skal altså have to hoveder at tage sig til i denne diskussion, når man hører Venstre argumentere, for det er jo fuldstændig fantastisk, at Venstre bliver ved med at køre den samme argumentation, vel vidende at regeringen var fuldstændig ligeglad med FN i 2003, og vel vidende at denne regering på intet tidspunkt automatisk vil gøre det, FN beder om.

Kl. 10.50

Aldrig har I gjort det, og aldrig vil I gøre det. Jamen det har vi da heller aldrig sagt at vi vil, men det fratager os da ikke nødvendigheden af og pligten til selvstændig stillingtagen, når der skal sendes tropper ud. Hvad er formålet? Hvad er farerne? Hvad er ressourcerne? Det er vi da nødt til at tænke over hele tiden af hensyn til de danske mænd, vi sender ud i krig. Det skal gøres, alt andet ville være fuldstændig uansvarligt, og det gør vi jo også. Det gør vi, det gør I, det

gør vi alle sammen, så stop dog den demagogiske snak.

Vi er uenige i perspektiverne af den militære besættelse af Irak, og vi er uenige om Afghanistan, men hvis der er andre aktioner, vi er enige i, går vi med til det. Det afgørende er, at et FN-mandat er en nødvendighed, men ikke nogen tilstrækkelig forudsætning. Vi skal stadig tage selvstændig stilling i dette Folketing, og det burde hr. Troels Lund Poulsen også gøre.

Formanden:

Tak til hr. Holger K. Nielsen. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

Krigens forløb og konsekvenser er ganske velkendte. Krigen startede i strid med folkeretten på grundlag af en løgn, og krigen har først og fremmest drejet sig om at sikre USA's multinationale selskaber kontrol over olien og andre af Iraks rigdomme.

Det er en krig, der føres med napalm, fosforbomber, klyngebomber og alskens andet skrækkeligt krigsmateriel i strid med krigens love; det er en krig, der har været forbundet med, at man har taget fanger, tortureret dem og mishandlet dem på anden vis; det er en krig, der har medført titusindvis af døde civile irakere og tusindvis af døde soldater; det er en krig, der har ført til en humanitær katastrofe i Irak, og har ført til et land, som er i opløsning og er langt, langt på vej ind i en borgerkrig, der vil vare længe, også efter at besættelsessoldaterne har trukket sig ud er der stor risiko for; det er en krig, der har ført til, at fundamentalistiske religiøse kræfter har fået en magt i Irak, som de aldrig har haft før; det er en krig, der har ført til, at Al-Qaeda har fået en base i Irak, som de ikke havde før, og med hele sit forløb og alle sine konsekvenser er det derfor en krig, der har ført til en meget udbredt og stærk folkelig modstand mod besættelsessstyrken.

På trods af at alt dette er ganske enkelt at gøre op, vil regeringen og flertallet i Folketinget med Dansk Folkeparti i spidsen fortsætte krigen og fortsætte med at trække i hælene på USA's George Bush med det helt klare resultat, at der vil gå endnu flere liv tabt – irakere mister livet, amerikanske soldater dør, engelske soldater dør, og der er stor fare for, at der også kommer flere danske tab. Krigen har også ført til den situation, at der er en fortsat stigende fare for, at Danmark vil blive ramt af en terroraktion – alt dette

på grund af en krig, der i bund og grund er forkert og udsigtsløs.

Det mest forstemmende er i virkeligheden, at regeringen og flertallet i Folketinget tilsyneladende ikke gør sig en eneste selvstændig tanke om, hvordan vi kan komme ud af det moralske – til gavn for os selv, til gavn for irakerne og i virkeligheden også til gavn for den internationale kamp mod terror. Vi synes selvfølgelig også, at terrorisme skal bekæmpes, men det gøres ikke på den måde, vi ser i øjeblikket. Den har den stik modsatte virkning.

Danmark kunne faktisk gøre en forskel, og det ville være vigtigt, for vi hører jo tit spørgsmålet: Kan et lille land som Danmark gøre nogen forskel på den internationale scene? Ja, lige præcis! Netop fordi vi er et af de meget få lande, der har fulgt George Bush hele vejen, er det lige præcis også os, der har chancen for at gøre en forskel og sende et signal ud i den internationale verden – et signal, der vil blive hørt langt ind i USA – ved at træffe en anden beslutning end den, der er lagt op til i dag, og sige: Nu erkender vi, at vi ikke kan fortsætte ad denne vej. Nu må besættelsen høre op, nu må vi i stedet trække vore styrker ud og have sat gang i en freds- og forsoningsproces i Irak, der omfatter alle de forskellige grupperinger i Irak, som ønsker at være med til fred og forsoning, og have sat gang i en civil genopbygning, hvor vi kan bruge vores midler langt bedre end til en fortsat krig.

Kl. 10.55

Der er ingen tvivl om, at kom der en sådan melding fra Danmark, ville den blive hørt i Irak, den ville blive hørt i USA og i England, og den ville give startskuddet til en helt anden og meget mere fremadrettet og visionær debat om, hvordan vi kan sikre et Irak i fred og med en fornuftig økonomisk og social udvikling. Men den mulighed forpasser vi, når et flertal desværre stemmer for beslutningsforslaget her i dag og i virkeligheden gør det uden andre overvejelser end at fortsætte det, der indtil videre har vist sig at være en stor katastrofe.

Statsministeren er i salen under denne debat – statsministeren, som om nogen har det største ansvar for, at vi kom med i denne krig, som også hele regeringen og folketingsflertallet har ansvar for; statsministeren, der er George Bushs gode ven, og for hvem dette venskab åbenbart er vigtigere, end det er at sørge for fred og en ordentlig udvikling i Irak.

Jeg synes i virkeligheden, at inden vi går til afstemning om dette forslag, skylder statsmini-

steren at give Folketinget en klar melding: Synes statsministeren, det går godt med krigen i Irak? Ville statsministeren også i dag træffe beslutning om at starte krigen sammen med amerikanerne? Er statsministeren bare lidt i tvivl om, hvorvidt det er en rigtig kurs? Har statsministeren ét eneste bud på, hvordan vi kan ændre udviklingen i Irak til en anden end den, som medfører så meget dårligt i dag? Har statsministeren bare ét bud på, hvordan vi kan gøre det anderledes, i stedet for bare at blive ved med at sige, at Danmark skal fortsætte den militære operation, som har været i gang i næsten 3 år? Det kunne jeg godt tænke mig at statsministeren bidrog til debatten med.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes på en måde, det er en lidt afdæmpet hr. Frank Aaen, vi har oplevet i diskussionen i dag.

Ordføreren nævnte i sit indlæg, at der desværre har været en lang række tab i Irak, specielt mange civile dræbte. Det er selvfølgelig dybt beklageligt, og det er også rigtigt, at det er sket. Men mit spørgsmål til ordføreren angår den rapport, vi har fået fra Forsvarets Efterretningstjeneste, og som indeholder en risikovurdering af situationen i Irak, såfremt styrkerne bliver trukket ud.

Jeg synes, det er værd at påpege, at rapporten netop siger, at hvis styrkerne trækkes ud, vil risikoen for, at der bliver borgerkrig i Irak, blive stærkt forøget, og derfor er mit spørgsmål til ordføreren: Hvis Enhedslisten fik flertal for sit forslag om at trække styrkerne ud, hvem skal så have ansvaret for, at det vil betyde, at flere vil blive dræbt?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det interessante i risikovurderingen fra Forsvarets Efterretningstjeneste er, at på akkurat samme måde som vi, der i dag stemmer imod forslaget, beskriver den, at det går frygtelig galt. Volden vokser, de etniske modsætninger vokser, religiøs fundamentalisme er stigende, og den folkelige modstand mod besættelsesstyrkerne er stigende. Alle vore vurderinger bekræftes af Forsvarets Efterretningstjeneste.

Det er jo oplagt, at Forsvarets Efterretningstjeneste har en arbejdsgiver, der sidder lige her til venstre for talerstolen, og det kan ikke undre det fjerneste, at Forsvaret Efterretningstjeneste

alligevel kommer frem til, at vi skal fortsætte, for ellers vil det bare gå endnu værre. Men jeg ser bare overhovedet ingen dokumentation i rapporten fra efterretningstjenesten for, at det er korrekt, og alle de faktuelle oplysninger viser, at jo længere vore soldater er i Irak, jo værre vil det gå. Besættelsesstyrkerne, herunder de danske soldater, er ikke en del af en løsning, de er en del af problemet.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg må indrømme, at jeg ikke har indtryk af, at ordføreren har særlig stor vilje til at svare på mit spørgsmål, og derfor vil jeg gerne stille det igen: Såfremt Enhedslisten fik sin vilje i denne sag, så styrkerne blev trukket ud, og det betød et stort antal dræbte civile, bl.a. på grund af en voldsommere borgerkrig i Irak, ville Enhedslisten så påtage sig ansvaret?

Kl. 11.00

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Der er ingen nemme løsninger på det morads, som statsministeren og flertallet af Folketinget har fået Danmark og Irak ud i. Under førstebehandling af det her beslutningsforslag brugte jeg en del tid – faktisk den største del af min ordførertale – på at sige, at jeg mente, at vi skulle trække os ud; at man skulle lave en freds- og forsoningskonference uden for Irak med deltagelse af alle de grupper, der gerne ville være med, herunder også nogle af de oprørsgrupper, der i øjeblikket bekæmper besættelsen; og at man på den måde skulle sætte gang i en freds- og forsoningsproces, hvor så også de tusinder milliarder kroner, der i dag årligt bruges på krigsførelse, i stedet blev brugt til civil genopbygning.

Det er vores klare opfattelse, at sådan et signal, hvor vi stopper besættelsen, som jo er hovedårsagen til, at der er så mange oprørere i Irak, og sætter gang i en proces med forsoning og inddragelse af folk og rigeligt med penge til en genopbygning, vil betyde færre døde. Det vil ikke stoppe myrderierne, det vil ikke stoppe, at der dør folk i Irak, men det vil på sigt betyde færre døde i Irak end det, der i øjeblikket fortsætter med Dansk Folkepartis støtte.

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Og så er det hr. Troels Lund Poulsen som ordfører.

Troels Lund Poulsen (V):

Først og fremmest vil jeg gerne på vegne af Venstre sige tak for den brede opbakning, der trods alt er med hensyn til udsendelsen af de danske soldater. Det er en god og en rigtig beslutning og også, at S og R stemmer for. Det synes jeg da er værd at anerkende i den her forbindelse.

Grunden til, at Venstre lægger stor vægt på at blive ved med at gøre en aktiv indsats i Irak, er jo to ting. Først og fremmest, fordi vi stadig væk kan gøre en forskel. Og for det andet, fordi vi er der på opfordring fra både FN og den irakiske regering.

Venstre lægger vægt på at følge FN's opfordring, og vi lægger også vægt på at lytte til, hvad den irakiske regering beder os om.

Hvorfor er det så, vi er i Irak? Og hvorfor er det nødvendigt at blive? Det er det jo bl.a., fordi den irakiske regering og det irakiske samfund på nuværende tidspunkt ikke er i stand til at varetage deres egen sikkerhed. I øjeblikket er der uddannet lidt over 200.000 inden for sikkerhedsstyrken, som omfatter militær og politi, men der er jo brug for op imod 325.000. Der er altså stadig væk en indsats at gøre.

Derudover vil jeg også gerne sige til SF og Enhedslisten, der i dag har fremturet med en lang række påstande, først og fremmest om, hvorvidt der var et FN-mandat eller ej, og hvor SF og Enhedslisten jo har den opfattelse, at der ikke var et FN-mandat: Det er ikke en opfattelse, Venstre deler. Venstre mener absolut, der var et FN-mandat i forhold til aktionens start i 2003.

Men det, som jo er vigtigt, og hvor man kunne håbe, at hr. Holger K. Nielsen og måske også hr. Frank Aaen på et tidspunkt i deres meget travle kalendere kunne finde en ledig stund, er at aflægge et besøg i Irak. Det kunne måske være en idé også for Enhedslisten og for SF bare at opleve, hvordan de faktiske forhold i Irak er. Vi oplever jo, hvordan SF og Enhedslisten gang på gang udtaler sig om situationen i Irak uden at have noget som helst forhold til landet, fordi man ikke har sat sine ben der efter 2003.

Et af de hoforganer, som jeg ved at hr. Holger K. Nielsen og også hr. Frank Aaen læser, er jo Information. Lad mig tillade at læse følgende citat af journalist Jørgen Steen Nielsen op fra Information fra den 24. januar:

Og når man kører på landevejene mellem de små byer i dette hjørne af Irak, er det ikke stenkast, man møder, men smil og vink. Midt i trængslerne og den materielle nød, midt i frygten for stammekrige og terror lever der tilsyne-

ladende et håb om, at bedre tider er på vej. Det går den rigtige vej, men det er stadig væk op ad bakke.

Det citat siger jo meget. Det kunne måske være en idé også for Enhedslisten at prøve at opleve virkeligheden i Irak og se, at der er et andet billede end det, som Enhedslisten altid forsøger at mane frem, nemlig de ting, som selvfølgelig er udfordringen i Irak, nemlig den sikkerhedsmæssige situation. Men der er gode muligheder for at gøre en forskel. Det håber jeg også at hr. Frank Aaen vil give mulighed for at se ved på et tidspunkt i sin travle kalender at besøge Irak.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg kan forstå, at Venstres ordfører synes, at et enkelt citat fra en artikel i Information er mere dækkende for, hvad der faktisk sker i Irak, end den rapport, som Forsvarets Efterretningstjeneste har oversendt til Folketinget op til debatten og afstemningen om det her beslutningsforslag.

Det er faktisk useriøst, vil jeg gerne sige til hr. Troels Lund Poulsen, at prøve at argumentere på den måde. Virkeligheden er en anden. Virkeligheden er den, der er beskrevet af Forsvarets Efterretningstjeneste, SF og Enhedslisten i den her debat.

Nu kunne jeg forstå, at statsministeren ikke vil blande sig i diskussionen, selv om jeg synes, statsministeren er den, der har det største ansvar for at svare på de spørgsmål, der er stillet, da det er statsministeren, der har det største ansvar for, at vi kom ind i krigen. Men jeg synes, at hr. Troels Lund Poulsen burde komme med lidt dyberegående overvejelser om, hvad resultatet af den krig, der nu har varet i næsten 3 år, egentlig talt er.

Og med hensyn til det med at besøge Irak: Der har jeg givet det tilsagn, at i samme sekund vi siger, at nu stopper dansk deltagelse i besættelsen af Irak, er jeg naturligvis også villig til at tage til Irak og se. Vi har nemlig et kæmpeansvar for, at Irak kommer ud af moradset og bliver genopbygget, og det vil vi selvfølgelig også være en del af og påtage os ansvaret for.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg vil da så anbefale hr. Frank Aaen at gå direkte til forsvarsministeren, som sidder i salen, og finde en dato for, hvornår et sådant besøg kan lade sig gøre. For som hr. Frank Aaen er bevidst

om, så er Irak ikke besat, Irak er et selvstændigt land. Vi er der på opfordring fra FN og den irakiske regering. Irak er ikke et besat land, men et land, der selvstændigt har bedt om, at vi er der.

Derfor må jeg gå ud fra, at det tilsagn, hr. Frank Aaen har givet fra Folketingets talerstol, er at gå direkte til forsvarsministeren og finde et tidspunkt for, hvornår hr. Frank Aaen så kan aflægge et besøg. Det tror jeg vil være glædeligt for den kommende debat om Irak, for jeg er helt overbevist om, at det ikke er sidste gang, at hr. Frank Aaen udveksler synspunkter på den her talerstol i forhold til Irak.

Lad mig så i forhold til Forsvarets Efterretningstjeneste spørge: Hvad er det, der står i den rapport? Der står klokkeklart, at opgiver man nu indsatsen i Irak, så er sandsynligheden for borgerkrig meget stor. Er det den situation, som hr. Frank Aaen synes man skal lede Irak ud i nu, hvor der er allerstørst behov for international hjælp til at sikre genopbygningen?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hold nu op med de der prokuratorkneb. Hr. Troels Lund Poulsen ved udmærket godt, at jeg opfatter det, der pågår i Irak, som en besættelse. Og når den er bragt til ophør, ved at Danmark siger, at nu trækker vi vores styrker ud, så er jeg parat til at besøge Irak umiddelbart herefter for at være med til at se, hvordan vi bedst kan være med til at hjælpe med, at Irak kommer ud over den katastrofe, vi har været med til at føre landet ud i. Ingen tvivl om det.

Og må jeg så om Forsvarets Efterretningstjeneste og deres vurderinger sige: Det, der står, er, at det går frygtelig galt. Jeg har aldrig sagt, at vi bare skulle trække os ud. Jeg har sagt, at vi skulle trække os ud som begyndelse på en anden proces. Det svarede jeg også før til Dansk Folkepartis ordfører: at vi ønsker at trække os ud og så samtidig sætte gang i en freds- og forsoningsproces, der omfatter alle grupper i Irak, herunder dem, der i dag gør oprør mod besættelsesmagten. Det er den eneste måde, man kan få en dialog i gang på, nemlig ved at stoppe besættelsen, for før får vi ikke inddraget alle de grupper, der skal inddrages, for at vi får fred i Irak.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Meget skal man høre fra Folketingets talerstol fra hr. Frank Aaen. Nu var argumentet for ikke at tage imod tilbuddet om at besøge Irak, at jeg

her fra talerstolen skulle have brugt kneb for at gradbøje sandheden.

Men sandheden er jo den, at der nu er et selvstændigt Irak, hvor vi er på opfordring af den irakiske regering. Det ønsker hr. Frank Aaen så ikke at opleve med egne øjne. Det er jo helt fair, at han har den holdning, at man ikke ønsker at se på, hvordan virkeligheden er.

Men så kan jeg jo kun anbefale hr. Frank Aaen at læse Information fra den 24. januar. Jeg kunne forstå på hr. Frank Aaen, at man ikke må tillade sig at referere fra avisartikler, der giver et positivt indtryk af, at det går den rigtige vej. Men de to temasider, der er i Information den 24. januar, beskriver jo netop, hvad der sker i Irak: at der er et klart fremskridt, og at vi gør en forskel.

Når hr. Frank Aaen nu har draget den konklusion, at han ikke ønsker at tage til Irak, fordi han mener, at det i bund og grund overhovedet ikke gør en forskel i forhold til hans virkelighedsopfattelse, så kunne han måske benytte lejligheden til at følge med i de danske medier, som også beskriver et nuanceret billede. Det synes jeg hr. Frank Aaen skylder.

Når han ikke ønsker at besøge Irak og blive klogere, så synes jeg i hvert fald som minimum, at han burde følge med i debatten.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg har en kort bemærkning, ud over at jeg også har en kommentar til det her med rejseriet. Jeg synes, det er meget forkert, at man skal hænge folketingsmedlemmer op på, at deres stillingtagen skal afhænge af, om de har besøgt et område eller ikke har besøgt et område.

Jeg mener, vi skal her i næste uge tage stilling til Afghanistan og de ting, der foregår dér. Hvis vi alle sammen skulle have været i Afghanistan for at kunne tage stilling der, så tror jeg, der ville være en stor rejseaktivitet herinde. Vi må jo trods alt lade det bero på de oplysninger, vi får fra regeringen og andre steder med henblik på beslutninger, vi skal træffe her.

Til hr. Troels Lund Poulsen i øvrigt: Gør det slet ikke noget indtryk, at Italien, der nu er det eneste vesteuropæiske land foruden Danmark, der har styrker i Irak overhovedet – altså bortset fra de krigsførende England og USA – har besluttet at køre videre til måske ultimo 2006, men umiddelbart trækker 300 soldater ud, altså en gradvis tilbagetrækning?

Jeg refererer her til spørgsmål 44, som i sin enkelhed lyder: Hvilke overvejelser, konkrete planer og eventuelt exitstrategier ligger til grund for Italiens beslutning om at hjemtage tropperne fra Irak?

Så svarer regeringen: Regeringen finder ikke anledning til at kommentere baggrunden for beslutninger om styrkebidrag truffet af andre lande.

Det er så svaret, men der må da, også hos partiet Venstre, ligge nogle overvejelser om at indhente nogle oplysninger om, hvad der ligger til grund for Italiens beslutning.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Lad mig starte min besvarelse med det første, som jo ikke var et spørgsmål, men en moralsk kommentar fra hr. Per Kaalund, og det er selvfølgelig helt hr. Per Kaalunds ret.

Jeg synes, det giver god mening at besøge et område, som har fyldt så meget i den danske debat. Jeg ved jo også, at både Forsvarsudvalget og Det Udenrigspolitiske Nævn planlægger at besøge Afghanistan. Jeg synes, det er meget vigtigt for at følge den politiske situation, også af hensyn til de soldater, der er udsendt, at man gør en indsats for at besøge de soldater, vi har udsendt. Derfor synes jeg også, det er naturligt at inddrage i debatten, og der kan jeg bare konstatere, at nogle partier har den holdning, at det ikke er et sted, man ønsker at besøge, og det er jo så deres holdning.

Så med hensyn til det spørgsmål, hr. Per Kaalund stiller om Italien: Jo, jeg har også set svaret på spørgsmålet. Jeg synes bare, det er vigtigt at understrege over for Socialdemokratiet – som har en exitstrategi, der, må man forstå, er hængt op på én ting, nemlig en dato, der hedder den 1. juli – at andre lande reducerer i deres bidrag, laver om i deres bidrag, men at der ikke er nogen lande, der ultimativt stiller det op på den måde, at man skal forlade Irak den og den dag. Det synes jeg er interessant at se.

Danmark har også en forpligtelse til at gøre arbejdet færdigt, vil jeg gerne sige til hr. Per Kaalund. Jeg synes ikke, at man på nuværende tidspunkt skal begynde at foregøgle, hvordan en situation er. Regeringen har jo også under den sidste debat, vi havde, sagt til hr. Per Kaalund, at man vil vende tilbage med en analyse af, hvordan situationen er.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg mener stadig væk, at det burde indgå også i Venstres overvejelser, hvad der ligger til grund for, at Italien kan trække 300 soldater tilbage med meddelelse om, hvornår de gør det. Og i øvrigt med hensyn til det med ultimative datoer: Hvordan forholder man sig til, at Norge meddelte en ultimativ dato, og at Holland gjorde det, uden at det forandrede situationen?

Når Socialdemokratiet foreslår den 1. juli som sidste frist, er det ikke ensbetydende med, at vi skulle trække os tilbage den 1. juli. Det kunne udmærket være i næste måned eller i april, eller hvornår det nu passede ind. Det er bare en tålmodighedsgrænse, vi har nået her, og hvor vi har sagt, at den 1. juli må det senest finde sted.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

I min ordførertale tidligere fortalte jeg bl.a., at vi har et stort arbejde for at sikre, at flere sikkerhedsstyrker modtager den træning, der er nødvendig for, at de kan stå på egne ben, bl.a. antallet fra 200.000 til 300.000. Det er jo et klart mål.

Men jeg opfatter hr. Per Kaalunds kommentar i sit spørgsmål som en udstrakt hånd til regeringen om, at man gerne vil læse den analyse, der kommer om Irak i foråret, altså at man der vil sætte sig ned og analysere situationen og se på, hvordan vi kan lave et fornuftigt dansk bidrag. Og det bidrag kan jo meget vel tænkes at række videre end den 1. juli.

Kl. 11.15

Det er jo der, hele kernen er. Hvis det giver mening at blive i Irak til efter den 1. juli og man kan gøre en forskel, hvad er så grunden til ikke at følge opfordringen fra FN? Hvad er grunden til ikke at følge opfordringen fra den irakiske regering? Det er det, vi tillader os at påpege: at der skal vi gøre en forskel, hvis vi kan.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Den her debat drejer sig ikke om den 1. juli. Det er jo faktisk at afspore præcis denne debat i dag, for det, vi diskuterer i dag, er, hvorvidt vi vil efterkomme Sikkerhedsrådets og Iraks opfordringer til at blive. Der svarer et meget bredt flertal, og det er jeg taknemlig for, at det vil vi. Beslutningsforslaget forlænger så vores engagement til den 1. juli, og der må vi så se på det igen, sådan som vi også gør det nu og i forbindelse med hver eneste forlængelse.

Derfor vil jeg godt med hensyn til datoen den 1. juli præcisere – i anledning af hr. Niels Helveg Petersens bemærkninger, som jeg kan have misforstået – at der ikke ligger nogen FN-vedtagelse om, at demokratiseringen af Irak er gennemført pr. 1. juli. Der er en FN-plan om, at demokratiseringen er tilendebragt, når der er dannet en regering på baggrund af de frie valg. Der er altså ikke sat nogen dato på fra FN's side. Ellers ville det jo i øvrigt også være mærkeligt, når FN i sikkerhedsrådsresolutionen beder os om at blive i hele 2006.

Når den politiske proces er tilendebragt, det forudsiger FN jo også skulle ske i første halvår af 2006, forhåbentlig første kvartal, og FN så beder os om at blive hele året, hvilket vi skal tage stilling til til sommer, er det jo, fordi det er logisk, at når man har en politisk proces, der fører frem til en fri regering på en fri forfatning, så skal denne regering, som er under angreb fra terrorister og gamle baathister, altså Saddam Hussein-tilhængere, jo også have mulighed for at blive stabiliseret og støttet af det internationale samfund, som har opfordret Irak til at gennemføre denne proces. Det ville være mærkeligt at sige: Nå, nu har I gjort det her, så går vi i øvrigt, og så kan I i øvrigt blive ofre for terroristerne eller for de gamle Saddam Hussein-tilhængere.

Men den diskussion kan vi tage, når analysen foreligger til maj måned. Det er jo ikke rigtigt, som hr. Per Kaalund siger, at den så skal foreligge i februar; det skal den jo ikke. Foråret er altså ikke februar. Jeg har aldrig hørt, at foråret er februar i Danmark, foråret er i hvert fald tidligst april, og vi forestiller os altså, at vi i maj måned forelægger Folketinget denne analyse, og så må vi, som jeg sagde sidst, se på, hvad situationen er. Hvad beder FN os om? Hvad beder Irak os om?

Der er det jo sådan, at vi ikke bruger ordet exitstrategi, men vi har et godt samarbejde med S og R, som jeg takker for. Dem har vi haft gode samtaler med ovre hos mig og gode debatter med her, og vi er jo hele tiden fra beslutningsforslag til beslutningsforslag gået i retning af mere og mere irakisering.

Så hvis formålet er at sørge for, at irakerne kan stå på egne ben og klare det selv uden at blive væltet af terrorister og gamle baathister, så er det jo rigtigt, som hr. Niels Helveg Petersen siger, at så kan sikkerheden i det lange løb kun betrykkes af irakerne selv; det er vi ikke uenige om. Det er jo præcis derfor, vi laver al den træning og også øger træningsindsatsen efter sam-

råd med S og R, som altså også er bag dette forslag.

Vi øger træningsindsatsen over for soldaterne, vi øger vores bidrag til NATO's træningsindsats, vi øger vores indsats i retsstatsmissionen. Der kan jeg sige til Folketingets oplysning, at vi nu har holdt to kurser for dommere, politifolk og fængselsinspektører her i København, et 3-ugers-forløb, som præcis skulle vise, hvordan vi mener, man kan kombinere sikkerhed med regelmæssig respekt for menneskerettighederne og retssamfundets sikkerhedsgarantier. Det er også en del af, at det er muligt for dem at tage over selv på en retssamfundsdemokratisk byggegrund.

Det er jo så meningen, at de så også kan klare det selv, for den irakiske regering beder os ikke om at blive en dag længere, end den irakiske regering finder det nødvendigt; det er jeg temmelig overbevist om. Så strategien er der jo, og det er altså derfor, vi har fremsat et beslutningsforslag, som vi igen takker for den brede støtte til, og som præcis øger alle disse civile optræningsmæssige elementer, og hvor f.eks. militæret – det har hr. Troels Lund Poulsen gjort opmærksom på, jeg gjorde det sidste gang – leverer en god indsats for den civile befolkning med hospitaler og rehabiliteringer af forskellige ting inden for det civile samfund.

Når der så bliver sagt, at el- og olieforsyningen går den gale vej, forholder det sig jo sådan, at olieforsyningen desværre først nu ser ud til at være på omkring det niveau, den var på i 2002. Men der skal man ikke glemme, at når det ikke er gået bedre med olieforsyningen, for det skulle det jo have gjort, så er det, fordi det er dér, terroristerne og de, der vil forhindre demokratiet i at slå rod og blive en succes, sætter ind, således at der kommer til at mangle el og der kommer til at mangle olie.

Kl. 11.20

Dertil kommer så også, at når man får langt større gang i økonomien og langt flere biler på vejene, så ved enhver jo, at der også kommer mere tryk på olien og større efterspørgsel i landet.

Hr. Holger K. Nielsen sagde, at debatten var forudsigelig. Ak ja, det var den, det var den, så derfor skal jeg ikke bruge mange ord på det, vi jo diskuterede indgående sidst. Jeg vil bare lige dementere en enkelt ting, hr. Holger K. Nielsen sagde. FN vil gerne have styrker til Darfur, men det vil vi ikke, sagde hr. Holger K. Nielsen, og det har han formentlig fra TV-avisen.

Men oplysningen fra TV-avisen er ikke korrekt, FN har ikke bedt om styrker til Darfur. Det er rigtigt, at FN overvejer det, og der vil så gå flere måneder, før opfordringen kommer, og som hr. Holger K. Nielsen ved, vil Danmark være positiv. Vi er jo aktive i forbindelse med opfordringen til at være med i Sudan, så vi følger altså meget nøje FN, hvor vi kan, og hvor vi har kræfter til de.

Det er jo ikke altid, hr. Holger K. Nielsen gør det. F.eks. stemte hr. Holger K. Nielsen den 9. januar 2002 ja til, at vi var med i Afghanistan, og så vidt jeg forstår på debatten om beslutningsforslaget nu om Afghanistan, så agter SF ikke at stå ved den støtte, man gav FN's opfordring i januar 2002. Nu agter man så ikke at følge FN. Jeg ved egentlig ikke, hvorfor man ikke kan følge FN nu i Afghanistansspørgsmålet, når man kunne i januar 2002. Men det skal vi jo drøfte i næste uge.

Til hr. Frank Aaen vil jeg sige: Jeg er helt enig med hr. Frank Aaen i, at det her skal føre til en freds- og forsoningsproces. Jeg er til gengæld ikke enig i, at vi ikke har gjort noget for det. Det, vi nemlig gør med f.eks. træning i retssamfundet, gør vi jo for at undgå nye konflikter og få en ordentlig behandling af hinanden.

Vi har også ønsket at inddrage de arabiske lande mere. Vi ønsker også en freds- og forsoningskonference, som ligen jo faktisk er i gang med at foretage med inddragelse af alle. Vi ønsker også, at den demokratiske regering skal være inddragende, altså repræsentativ for hele det irakiske folk. Det har vi faktisk tilkendegivet i alle de samtaler, vi har haft med de irakiske politiske ledere, ligesom jeg også har drøftet den her mulighed for en freds- og forsoningskonference med Den Arabiske Liga.

Der er bare det ved det – hvilket vi også drøftede sidste gang, så vi behøver ikke tage en ny, lang debat om det nu – at fred og forsoning så også forudsætter, at der er nogen til at beskytte processen. Det er så der, vi ikke er enige.

Hr. Frank Aaen spurgte, hvad resultatet er, og kom med alt det her om, hvad der er gået dårligere. Jamen der er altså også meget væsentlige, gode resultater af vores indsats. Der har altså været tre frie valg i 2005. Der er en fri forfatning. Der er en regering, som nu er baseret, og som bliver en repræsentativ regering. Man har fulgt den politiske proces, som er blevet anbefalet af Sikkerhedsrådet, og som det brede flertal her i Folketinget har bakket op om, lige siden Sikkerhedsrådet bad om det.

Der er nu et meget stort antal frie dagblade og radio- og tv-stationer. Der var 300 partier, hvor der før i tiden kun var ét. Der er en fremgang i økonomien, som er steget fra 802 US-dollar i 2002 pr. hoved, som jeg sagde sidste gang, til nu 1.051 US-dollar. Økonomien går frem og forventes at vokse i 2006 med 17 pct.

Der er skabt over 30.000 nye firmaer siden april 2003, og de fleste er små og mellemstore virksomheder. Det er dem, der er demokratibærende. Og det er i andre sektorer end oliesektoren.

Arbejdsløsheden er faktisk faldet fra et niveau på omkring 50-60 pct. midt i 2003 til mellem 27 pct. og 40 pct., afhængigt af hvilket område man er i.

Så vil jeg også lige gøre opmærksom på, som jeg sagde sidst, at ifølge Oxford Research International, som Folketinget jo ofte anvender, fra november 2005 angav 73 pct. af irakerne faktisk, at deres situation sammenlignet med situationen før den militære aktion var enten meget bedre, noget bedre eller uændret, men altså ikke værre. 68 pct. sagde i samme meningsmåling, at situationen i Irak om et år vil være noget eller meget bedre end i dag. Ifølge en undersøgelse, International Republic Institute lavede i november 2005, mente 49 pct. af irakerne, at Irak bevæger sig i den rigtige retning, mens 36 pct. – det medgiver jeg, men det er dog et meget lavere tal end 49 – fandt, at Irak bevæger sig i den forkerte retning.

Så irakerne mener altså også selv, at der på mange punkter er fremskridt, som terroristerne og de gamle baathister prøver at forhindre. Derfor er det vigtigt, at den regering, som kommer, bliver præcis så inddragende, at sunnitterne går ind i den politiske proces og vender sig mod dem, der vil destruere en politisk proces.

KL 11.25

Så det her drejer sig om, hvorvidt vi imødekommer Sikkerhedsrådet og Irak i deres ønske om, at vi bliver til i 2006. Og jeg er glad for, at vi kan melde tilbage, at Danmark med et bredt flertal støtter op om vores tilstedeværelse i Irak, både den militære, den træningsmæssige og den humanitære, i hvert fald frem til den 1. juli 2006. Og så må vi have en debat om analysen i maj måned igen.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Med hensyn til Irakanalysen var det ikke min tanke at rejse nogen datodiskussion om, hvornår

foråret starter, men i bemærkningerne til beslutningsforslaget står der, at den vil blive udarbejdet i foråret 2006. Og efter min kalender starter foråret i marts måned, og nu får jeg så at vide i dag, at den vil blive fremlagt i maj måned, og med sædvanlig praksis for regeringen vil det nok blive ultimo maj måned, ikke sandt? Så må selv efter regeringens opfattelse foråret være gået i gang på det tidspunkt der.

Men bag mine kommentarer om det her ligger, at jeg synes, at det er fantastisk, at regeringen ikke kan komme med flere faktuelle oplysninger om andre landes strategier og andre landes analyser osv., end at man vil afvente en statusredegørelse her i foråret 2006.

Jeg vil gerne gentage mit spørgsmål om spørgsmål 44 og bede om udenrigsministerens kommentar til det. Jeg går ud fra, at det påvirker udenrigsministeren, at Italien nu kan trække 300 tilbage. Foreligger der slet ikke fra udenrigsministerens side nogen oplysninger om baggrunden for Italiens gradvise tilbagetrækning? Er det helt lukket land for udenrigsministeren?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu får vi jo en Irakdebat mere, så bare helt kort vil jeg sige, at jeg synes, at regeringen tegner et alt for rosenrødt billede af udviklingen i Irak. Den freds- og forsoningsproces, jeg kan forstå at vi enige om skal i gang, har jeg svært ved at forestille mig kan komme ordentligt i gang, så længe besættelsen fortsætter, for hovedårsagen til den megen vold og de mange oprørsgrupper er jo lige præcis, at der er en besættelsesstyrke. Men det vender vi tilbage til.

Jeg skyldte hr. Troels Lund Poulsen et svar, for jeg kunne ikke få lov at svare før. Jeg synes faktisk, det er en god idé at tilstræbe at besøge de brændpunkter, hvor man planlægger at træffe eller har truffet væsentlige beslutninger. Derfor har jeg f.eks. i lang tid arbejdet for, at Det Udenrigspolitiske Nævn skulle sende en delegation til Darfur, for jeg mener, det er dér, vi skal prøve at koncentrere en indsats for at få fred og udvikling i det område. Det har ikke kunnet lade sig gøre.

Til gengæld synes jeg, hr. Troels Lund Poulsen skulle anerkende, når jeg nu har det synspunkt, der muligvis er forkert eller er forkert efter hr. Troels Lund Poulsens opfattelse, men som jeg altså alligevel har, at det er en besættelsesmagt, vi er en del af, og at vi så ikke ønsker at

deltage i besøg i Irak, så længe vi er en besættelsesmagt.

Formanden:

Er der flere, der ønsker ordet? (*Ophold*). Da det ikke er tilfældet, så går vi lige straks til afstemning. Vi venter lige lidt, indtil vi er fuldtallige.

Hermed sluttede forhandlingen

Kl. 11.30

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 102 stemmer (V, S, DF, KF og RV) mod 15 (SF, EL, Lissa Mathiasen (S) og Jytte Wittrock (S)).

Formanden:

Udenrigsministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 76: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Skattefrihed for kloakforsyningsudgifter til historiske tjenestemandspensioner).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 16/11 2005. Første behandling 1/12 2005. Betænkning 18/1 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.